

SUMARI

1. **APROVATS ELS MODELS DE COMUNICACIÓ, DECLARACIÓ INFORMATIVA I AUTOLIQUIDACIÓ DE L'IMPOST MÍNIM GLOBAL**
Els models 240, 241 i 242 s'han de presentar per primera vegada en relació amb els exercicis iniciats el 2024.
2. **I.S. – EL TEAC CONFIRMA QUE LES APORTACIONS DE SOCIS QUE EXCEDEIXIN EL SEU PERCENTATGE DE PARTICIPACIÓ TINDRAN LA CONSIDERACIÓ D'INGRÉS A EFECTES DE L'IMPOST SOBRE SOCIETATS**
Tot i que es tracta d'un pronunciament aïllat i relacionat amb la NF 2/2014, aquest pronunciament confirma que el criteri interpretatiu que aplica l'AEAT és, com a mínim, qüestionable, ja que no té cap suport normatiu.
3. **EL TEAC, SEGUINT EL CRITERI DEL TRIBUNAL SUPREM, ESTABLEIX EN UNIFICACIÓ DE CRITERI QUE LES DIETES TENEN NATURALESA EXTRASALARIAL I SÓN PLENAMENT EMBARGABLES, PERQUÈ NO ES CONSIDEREN SOU**
Des del punt de vista del procediment de recaptació, es reconeix l'embargament de les quantitats satisfetes en concepte de dietes.
4. **IRPF – ES POT CONSIDERAR INVERSIÓ, A EFECTES D'UNA POSSIBLE DEDUCCIÓ FISCAL, LA CANCEL·LACIÓ DEL PRÉSTEC HIPOTECARI AMB LES QUANTITATS DERIVADES DE LA VENDA DE L'HABITATGE HABITUAL**
Així ho resol el TEAC en resolució de 20 d'octubre de 2025, Rec. 2995/2025.
5. **EL TRIBUNAL SUPREM REITERA LA SEVA DOCTRINA SOBRE LA INQÜESTIONABILITAT DELS CERTIFICATS DE RESIDÈNCIA FISCAL EXPEDITS PER L'AUTORITAT COMPETENT D'UN ESTAT CONTRACTANT A EFECTES D'APLICAR EL CONVENI PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓ**
El Tribunal Suprem exigeix certesa més enllà de tot dubte raonable sobre la residència fiscal d'un acusat, rebutjant que les autoritats nacionals puguin fixar unilateralment la residència fiscal quan hi ha conflicte entre dos Estats.
6. **TRANSPOSICIÓ A ESPANYA DELS NOUS CRITERIS DE MIDA EMPRESARIAL A EFECTES D'INFORMACIÓ CORPORATIVA**
La Directiva Delegada (UE) 2023/2775 actualitza els llindars que determinen la mida de les empreses (micro, petites, mitjanes i grans), elevant aproximadament un 25% els límits financers per compensar la inflació acumulada a la UE entre 2013 i 2023. Aquests nous criteris s'han d'aplicar a Espanya per als exercicis iniciats des de l'1 de gener de 2024.
7. **HISENDA INTENSIFICARÀ EL CONTROL DELS PAGAMENTS PER BIZUM I TARGETA A PARTIR DE 2026**
A partir de l'1 de gener de 2026, l'Agència Tributària tindrà accés total a totes les transferències enviades o rebudes mitjançant Bizum per empreses i professionals, independentment del seu import.
8. **IVA – LES RETRIBUCIONS D'UN ADMINISTRADOR ÚNIC QUE DESENVOLUPA FUNCIONS DE DIRECCIÓ GENERAL I QUE ESTÀ INSCRIT AL RETA NO ESTAN SUBJECTES A IVA**

1. APROVATS ELS MODELS DE COMUNICACIÓ, DECLARACIÓ INFORMATIVA I AUTOLIQUIDACIÓ DE L'IMPOST MÍNIM GLOBAL

El 29 d'octubre de 2025 es va publicar al BOE l'Ordre HAC/1198/2025, de 21 d'octubre, per la qual s'aproven els models de Comunicació, Declaració informativa i Autoliquidació de l'Impost Complementari mínim global i s'estableixen les condicions i el procediment per a la seva presentació, completant així la regulació de l'impost a Espanya. L'Ordre

concreta el contingut de les obligacions tributàries i formals regulades en el Reglament de l'impost, publicat al BOE del passat 2 d'abril de 2025 i que resumim tot seguit.

El 2 d'abril de 2025 es va publicar al BOE el Reial decret 252/2025, d'1 d'abril, pel qual s'aprova el **Reglament de l'Impost Complementari per garantir un nivell mínim global d'imposició per als grups multinacionals i els grups nacionals de gran magnitud**, és a dir, grups empresarials amb una facturació consolidada superior als 750 milions d'€ en, almenys, dos dels últims quatre exercicis fiscals, desenvolupant la Llei 7/2024. La norma concreta les obligacions formals, el tractament dels crèdits fiscals i el règim sancionador.

1. Declaració informativa

El reglament detalla l'estructura i el contingut de la declaració informativa GloBE:

- **Comunicació de l'entitat declarant** quan la matriu o entitat designada presenti la declaració en una altra jurisdicció.
- **Contingut alineat amb la GloBE Information Return**, incloent-hi:
 - Dades del grup i la seva estructura.
 - Informació comptable i fiscal per jurisdicció.
 - Ports segurs aplicats.
 - Càlcul de l'Impost Complementari.
- **Modalitat simplificada** disponible fins als exercicis iniciats abans del 31 de desembre de 2028.
- **Terminis de presentació**: fins a l'últim dia del quinzè mes posterior al tancament de l'exercici (18 mesos per al període transitori).

2. Tractament dels crèdits fiscals

El reglament defineix i regula els **crèdits fiscals transferibles al mercat**, distingint-los segons:

- **Transferibilitat legal**, que exigeix la possibilitat real de transmissió a tercers.
- **Estàndard de mercat**, vinculat al valor mínim del crèdit (com a mínim el 80% del valor actual net).

Els crèdits transferibles i els reemborsables admissibles **augmenten els guanys o pèrdues admissibles**, reduint l'impacte negatiu en el tipus efectiu, en lloc de minorar els impostos coberts.

3. Règim sancionador

S'especifiquen els criteris per determinar "dades o conjunts de dades" a efectes de la sanció prevista en la llei:

- **10.000€ per dada** quan la declaració no es presenti, es presenti fora de termini o inclogui dades falses o incompletes.

4. Altres qüestions rellevants

El reglament aborda, entre altres aspectes:

- Ajustos per diferències d'exercicis entre la matriu i les entitats constitutives.
- Exclusió opcional de guanys/pèrdues per efecte de moneda en cobertures d'inversions exteriors.
- Tractament de quitances, ingressos exempts per substància, normes per a instruments financers compostos i ajustos específics per a entitats asseguradores.
- Regles per a sistemes tributaris de distribució admissibles i per a la renda del transport marítim internacional.

2. IS – EL TEAC CONFIRMA QUE LES APORTACIONS DE SOCIS QUE EXCEDEIXIN EL SEU PERCENTATGE DE PARTICIPACIÓ TINDRAN LA CONSIDERACIÓ D'INGRÉS A EFECTES DE L'IMPOST SOBRE SOCIETATS

El Tribunal Econòmic-Administratiu Central (TEAC) ha establert, en la resolució de 17 de juliol de 2025, **un criteri rellevant sobre el tractament comptable i fiscal de les aportacions de socis** al patrimoni net **sense ampliació de capital**.

Criteri principal

Quan els socis realitzen aportacions a la societat sense augment de capital:

- La part proporcional al seu percentatge de participació en el capital social s'ha de registrar com a increment de fons propis (Compte 118 del PGC).
- **L'excés respecte d'aquesta proporció té la consideració d'ingrés per a la societat**, en constituir una donació a favor dels socis minoritaris.

Aquest excés incrementa el resultat comptable i, per tant, la base imposable de l'Impost sobre Societats.

Antecedents del cas

- Tres socis: 90%, 5% i 5%.
- Realitzen aportacions al patrimoni net mitjançant la cancel·lació de deutes amb la societat.
- **Les aportacions dels socis minoritaris superaven àmpliament el que els correspondria segons el seu percentatge de participació.**
- L'empresa va al·legar que existien pactes parasocials del 2015 que preveïen una futura ampliació de capital (formalitzada el 2021), cosa que justificaria la manca de proporcionalitat.
- La Inspecció va rebutjar aquests pactes en considerar-los no provats i aportats de manera tardana.

Decisió del TEAC

1. Validesa de la prova indiciària:

Es consideren raonables els indicis que van portar la Inspecció a concloure que els pactes parasocials es van crear "ad hoc" durant el procediment.

2. No hi ha efectes retroactius:

L'ampliació de capital del 2021 no modifica la naturalesa de les aportacions realitzades el 2015.

3. Aplicació de la NRV 18 del PGC:

- Les aportacions de socis només poden registrar-se en fons propis quan són proporcionals.
- La manca de proporcionalitat implica que l'excés constitueix una donació, que es tradueix en un ingrés comptable.

4. Confirmació de la regularització i desestimació del recurs:

L'excés d'aportació es va incorporar correctament com a ingrés de l'exercici 2015, incrementant la base imposable de l'IS.

Basat en doctrina prèvia

- Consultes de l'ICAC (BOICAC 79/2009 i 83/2010).
- Consultes de la DGT (V1626-09, V0621-10, V2333-11, V1812-16, entre d'altres).
- TEAR La Rioja (31/10/2012) i TEAR Canàries (30/06/2014).

Implicacions pràctiques

- **Control de proporcionalitat:** Les aportacions de socis sense ampliació de capital han de respectar la regla de proporcionalitat per ser considerades fons propis.
- **Risc fiscal:** La manca de proporcionalitat pot generar ingressos imposables.
- **Documentació crítica:** Els pactes privats no inscrits ni mencionats en comptes anuals o memòries tenen escàs valor probatori davant l'Administració.
- **No retroactivitat:** Una ampliació de capital posterior no corregeix la qualificació inicial de les aportacions.

3. EL TEAC, SEGUINT EL CRITERI DEL TRIBUNAL SUPREM, ESTABLEIX EN UNIFICACIÓ DE CRITERI QUE LES DIETES TENEN NATURESA EXTRASALARIAL I SÓN PLENAMENT EMBARGABLES EN NO CONSIDERAR-SE SÓU

El Tribunal Econòmic-Administratiu Central (TEAC), en la seva resolució de 15/10/2025 (R.G. 1068/2025) per a unificació de criteri, estableix que **les dietes i altres indemnitzacions o suplerts destinats a compensar despeses derivades de l'activitat laboral tenen naturalesa extrasalarial (Article 26.2 de l'Estatut dels Treballadors).**

Per aquest motiu, no constitueixen salari ni retribució als efectes de l'article 607 de la Llei d'Enjudiciament Civil (LEC) i són embargables totalment, sense cap límit, independentment que figurin o no en la nòmina.

Antecedents

- L'AEAT va embargar sous i altres percepcions d'un treballador, indicant que les dietes eren embargables íntegrament.
- L'empresa va aplicar els límits de l'article 607 LEC també a les dietes, entenent que havien de considerar-se una "retribució o equivalent".
- L'AEAT va iniciar responsabilitat solidària (Article 42.2.b LGT) per incompliment de l'ordre d'embargament.
- El TEAR d'Andalusia va anul·lar la derivació, considerant raonable aplicar els límits de l'article 607 LEC i entenent que l'empresa havia actuat sense negligència.

Criteri del TEAC

El TEAC corregeix el TEAR i unifica criteri:

1. Naturalesa jurídica de les dietes:

Segons l'Estatut dels Treballadors i la jurisprudència del Tribunal Suprem, **les dietes són percepcions extrasalarials amb finalitat indemnitzatòria**, destinades a compensar despeses de locomoció, manutenció i allotjament per desplaçaments temporals.

2. Conseqüència per a la seva embargabilitat:

En no ser salari, sou, pensió, retribució ni equivalent, **les dietes no gaudeixen de la inembargabilitat de l'article 607 LEC.**

- **Són embargables al 100%, sense aplicar trams ni límits del SMI.**

3. Efecte sobre el cas concret:

- L'empresa hauria d'haver retengut íntegrament les dietes abonades al treballador.
- Tot i això, la resolució del TEAC sobre el criteri general **no afecta** la situació individual de l'expedient original (Article 242.3 LGT).

Conclusió del criteri unificat:

Les dietes, com a indemnitzacions per despeses laborals, tenen naturalesa extrasalarial i estan plenament sotmeses a embargament sense cap límit. No els són aplicables els límits del salari mínim prevists a l'article 607 LEC.

4. IRPF – ES POT CONSIDERAR INVERSIÓ, A EFECTES DE LA SEVA POSSIBLE DEDUCCIÓ FISCAL, LA CANCEL·LACIÓ DEL PRÉSTEC HIPOTECARI AMB LES QUANTITATS DERIVADES DE LA VENDA DE L'HABITATGE HABITUAL

El TEAC, en resolució de 20/10/2025, unifica criteri sobre la deducció per habitatge habitual i la cancel·lació de la hipoteca amb l'import obtingut per la venda.

En aplicació de la **Disposició Transitòria 18ª de la Llei de l'IRPF (LIRPF)**, poden incloure's en la base de la deducció per inversió en habitatge habitual les **quantitats destinades a cancel·lar el préstec hipotecari** que finançava l'habitatge habitual, **encara que procedeixin de l'import obtingut per la seva venda**, sempre que l'habitatge continuï sent habitual fins al moment de la transmissió i es compleixi el requisit d'increment patrimonial de l'article 70 LIRPF.

El TEAC desestima el recurs extraordinari d'alçada promogut per l'**AEAT**, que defensava que la cancel·lació del préstec amb el preu de la venda no constituïa inversió deduïble perquè l'habitatge ja no era habitual en aquell moment.

Fets principals

- Un contribuent va vendre el 2018 el seu habitatge habitual, destinant part del preu a **cancel·lar el saldo pendent de la hipoteca.**
- L'AEAT va limitar la deducció únicament a les quotes pagades fins al mes anterior a la transmissió i va negar la deducció sobre l'import cancel·lat amb el preu de venda.
- El TEAR de Canàries va estimar la reclamació i va admetre la deducció.

- L'AEAT va recórrer mitjançant unificació de criteri.

Fonaments del TEAC

El Tribunal recorda que la deducció per habitatge habitual (règim transitori) permet deduir les **quantitats satisfetes per a l'adquisició** de l'habitatge, inclosa l'amortització del préstec.

El TEAC subratlla que:

1. Els diners són fungibles:

No s'ha d'atendre l'origen concret dels fons utilitzats per amortitzar el deute.

Que el pagament es faci amb l'import de la venda **no altera la finalitat de la despesa**, que segueix sent **cancel·lar la hipoteca que va finançar l'habitatge habitual**.

2. És rellevant la causa del pagament:

El que s'amortitza és el **préstec que va finançar l'adquisició de l'habitatge habitual**, no un préstec diferent ni una despesa vinculada a una nova adquisició.

3. S'equipara a un pagament anticipat del préstec:

El pagament del saldo pendent en el moment de la venda és una **amortització anticipada**, totalment inclosa en la base de la deducció, dins els seus límits.

4. S'alinea amb jurisprudència favorable:

El TEAC assumeix expressament criteris dels **TSJ de Castella i Lleó i de la Comunitat Valenciana**, que ja havien acceptat aquesta deduïbilitat.

Criteri fixat pel TEAC (DOCTRINA)

En els casos subjectes al règim transitori de la deducció per adquisició d'habitatge habitual (DT 18ª LIRPF), pot incloure's en la base de la deducció l'import destinat a cancel·lar el préstec hipotecari amb fons obtinguts de la venda del mateix habitatge habitual.

Conseqüències pràctiques

- S'aclareix definitivament un criteri que generava controvèrsia entre AEAT, TEAR i diversos TSJ.
- Els contribuents que vinguin el seu habitatge habitual i destinin part del preu a cancel·lar la hipoteca **podran computar aquesta cancel·lació en la base de la deducció**, fins al límit de 9.040€ anuals i respectant la resta de requisits.
- Gran impacte en **comprovacions d'IRPF** i en regularitzacions prèvies, que hauran d'adaptar-se al criteri unificat.

5. EL TRIBUNAL SUPREM REITERA LA SEVA DOCTRINA SOBRE LA INQÜESTIONABILITAT DELS CERTIFICATS DE RESIDÈNCIA FISCAL EXPEDITS PER L'AUTORITAT COMPETENT D'UN ESTAT CONTRACTANT A EFECTES D'APLICAR EL CONVENI PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓ

El Tribunal Suprem ha dictat la **Sentència 971/2025 (STS 3498/2025)**, relativa a la residència fiscal d'un contribuent britànic al qual s'havien practicat liquidacions d'IRPF dels exercicis 2014 a 2016. El debat es centrava en si l'Administració espanyola podia ignorar un **certificat de residència fiscal del Regne Unit expedit a efectes del Conveni per evitar la doble imposició (CDI)**.

1. Doctrina jurisprudencial que es reafirma

El Tribunal Suprem **reitera i consolida** la seva doctrina prèvia (STS 12-06-2023) i fixa novament aquests criteris:

1. **Les autoritats espanyoles no poden ignorar ni qüestionar unilateralment un certificat de residència expedit per un altre Estat**, contractant quan s'hagi emès a efectes del CDI.
2. **La validesa del certificat s'ha de presumir** a l'hora d'analitzar un possible conflicte de residència entre Estats.
3. Un Estat part **no pot resoldre unilateralment els conflictes de residència; cal acudir a les regles de desempat de l'article 4.2 del CDI**.

2. Aplicació al cas concret

Malgrat aquesta doctrina, el Tribunal Suprem **desestima el recurs del contribuent** i confirma la sentència del TSJ d'Andalusia, perquè:

- El contribuent **no va acreditar tenir un habitatge permanent a la seva disposició al Regne Unit**, primer criteri clau de l'article 4.2 del CDI.
- En canvi, constaven nombrosos **indicis sòlids de residència a Espanya**:
 - Habitatge a Sant Roque,
 - Empadronament a Estepona,
 - Alta en assistència sanitària per a residents estrangers,
 - Vehicles registrats a Espanya,
 - Informació de la Hisenda britànica indicant comunicació prèvia del mateix contribuent com a resident a Espanya.

El Tribunal considera que la prova de l'Administració és concloent i que el contribuent **no va desvirtuar** aquests indicis. Tot i que el tribunal d'instància no va valorar adequadament el certificat britànic, la conclusió de residència a Espanya es manté per l'evidència dels fets.

3. Importància pràctica

Aquesta sentència té un **doblet efecte rellevant**:

A. Reafirma una doctrina garantista sobre el valor del certificat estranger:

El Tribunal insisteix que:

- El certificat **obliga a considerar la possibilitat de doble residència**,
- I cal utilitzar **les regles del CDI**, no criteris unilaterals del Dret intern.

B. El certificat no és suficient si els fets demostren el contrari:

Quan existeixen proves clares de residència a Espanya (habitatge permanent, empadronament, assistència sanitària, permanència continuada...), el certificat **no preval si no es prova una residència efectiva a l'altre Estat**.

4. Fallo

- **No s'admet** el recurs de cassació del contribuent.
- **Es confirma** la residència fiscal a Espanya i les liquidacions d'IRPF.

6. TRANSPOSICIÓ A ESPANYA DELS NOUS CRITERIS DE MIDA EMPRESARIAL A EFECTES D'INFORMACIÓ CORPORATIVA

La Unió Europea ha actualitzat els criteris que determinen la mida de les empreses (micro, petites, mitjanes i grans) mitjançant la Directiva Delegada (UE) 2023/2775. L'objectiu és **adaptar els llindars financers a la inflació acumulada de la darrera dècada** i millorar la comparabilitat de la informació corporativa.

Espanya ja ha iniciat la transposició d'aquests criteris, que seran aplicables **als exercicis iniciats des de l'1 de gener de 2024**.

Nous llindars de mida

Els llindars de **volum de negoci i total de balanç** augmenten aproximadament un 25%:

Noves categories:

Els llindars de volum de negoci i total de balanç augmenten aproximadament un 25%.

Noves categories:

- **Gran empresa:**
250 treballadors, facturació > **50 M€**, balanç > **25 M€**.
- **Empresa mitjana:**
50-250 treballadors, facturació **10-50 M€**, balanç **5-25 M€**.
- **Petita empresa:**
10-50 treballadors, facturació **0,9-10 M€**, balanç **0,45-5 M€**.
- **Microempresa:**
≤10 treballadors, facturació ≤ **0,9 M€**, balanç ≤ **0,45 M€**.

També s'actualitzen proporcionalment els llindars per als grups empresarials.

Espanya ho aplicarà mitjançant dues lleis

1. **Llei que modifica els criteris de mida empresarial** (avantprojecte aprovat pel Consell de Ministres el novembre de 2025).
2. **Llei que regula la informació corporativa en matèria ESG (Medi ambient, Social i Governança).**
Actualment en revisió per la Comissió Europea.

Impacte en obligacions comptables

✓ Formular comptes abreujats

- Balanç, ECPN i memòria abreujats:
≤50 treballadors, xifra de negocis ≤ **15 M€**, actiu ≤ **7,5 M€**.

Definició d'entitats petites i mitjanes (auditoria)

- Els nous límits:
 - Petites: facturació ≤ **15 M€**, actiu ≤ **7,5 M€**.
 - Mitjanes: facturació ≤ **50 M€**, actiu ≤ **25 M€**.

PGC PYMES

- S'eleva a:
≤50 treballadors, facturació ≤ **15 M€**, actiu ≤ **7,5 M€**.

Auditoria obligatòria: nous llindars

Les empreses **no estaran obligades a auditar-se** si compleixen dos dels requisits següents durant dos exercicis consecutius:

- ≤50 treballadors
- Facturació ≤ **7,125 M€**.
- Actiu ≤ **3,565 M€**.

Informació de sostenibilitat (ESG)

La futura Llei ESG redefinirà qui ha d'elaborar l'informe de sostenibilitat.

Obligats (criteris previstos):

- **Grup gran:** 250 treballadors i més de 50 M€ de xifra de negoci o 25 M€ de balanç.
- **Empresa gran (individual):** mateixos llindars.

Conclusió

Aquesta actualització implica una **reducció de càrregues administratives** i un ajust a la realitat econòmica actual. Moltes empreses retornaran a categories inferiors, amb efectes directes en: obligació d'auditoria, presentació de comptes i requisits d'informació corporativa.

7. HISENDA INTENSIFICARÀ EL CONTROL DELS PAGAMENTS PER BIZUM I TARGETA A PARTIR DE 2026

A partir de l'**1 de gener de 2026**, l'Agència Tributària tindrà **accés total** a totes les transferències enviades o rebudes mitjançant **Bizum per empreses i professionals**, sense importar-ne l'import.

Aquest canvi està recollit en el **Reial decret 253/2025**, publicat al BOE el 2 d'abril. Fins ara, els bancs només havien d'informar de les operacions superiors a **10.000€**, fet que havia convertit Bizum en una via habitual per a pagaments en comerços i professionals sense declaració. Amb la nova normativa, aquesta limitació desapareix.

Objectiu de la mesura

Reforçar el control contra el frau, especialment davant l'augment acusat de l'ús de Bizum en el comerç electrònic (58 milions d'operacions el 2024, per un import de 3.107 milions€).

Impacte en els autònoms

- Moltes entitats podrien informar **totes les operacions** (incloses les personals) quan els autònoms utilitzen **un únic compte** per a l'activitat i per a la vida privada.
- Això pot generar **informació confusa** i provocar discrepàncies amb Hisenda.

Més obligacions per als bancs

A partir de 2026 les entitats hauran d'informar:

- **Mensualment**, en lloc d'annualment, sobre operacions efectuades mitjançant Bizum.
- Sobre **qualsevol operació amb targeta**: càrrecs, abonaments, retirades i ingressos en caixers.
- No només bancs: també **entitats de pagament, entitats de diners electrònics i entitats estrangeres** que operin a Espanya.

8. IVA – LES RETRIBUCIONS D'UN ADMINISTRADOR ÚNIC, QUE DESENVOLUPA FUNCIONS DE DIRECCIÓ GENERAL I ESTÀ INSCRIT AL RETA, NO ESTAN SUBJECTES A IVA

La **Consulta Vinculant V1345-25 (16/07/2025)** analitza si les retribucions que percep un contribuent pel seu **càrrec d'administrador únic** d'una societat dedicada a l'elaboració de productes per a l'alimentació animal estan **subjectes a l'IVA**. El contribuent també exerceix funcions de director general, per les quals factura honoraris com a autònom.

La qüestió central és determinar si les funcions d'administrador es realitzen **amb caràcter independent** —i, per tant, constitueixen activitat econòmica subjecta a IVA— o si s'exerceixen sota una **relació de dependència**, fet que exclouria la subjecció a l'impost.

A la llum de la doctrina del **TJUE (Sentència 21-12-2023, assumpte C-288/22)**, es considera que un administrador no actua per compte propi quan **no assumeix el risc econòmic** de la seva activitat, recaient aquest risc sobre la societat. Això és així fins i tot si l'administrador disposa de llibertat organitzativa o si la seva retribució es calcula com un percentatge sobre la facturació o els beneficis.

La **normativa societària espanyola** confirma que els administradors només responen personalment en casos d'actuació dolosa o culpable, per la qual cosa **no suporten el risc econòmic ordinari**.

Conclusió:

La retribució percebuda pel càrrec d'**administrador únic no està subjecta a IVA**, ja que no es considera que l'activitat es realitzi amb caràcter independent.

No obstant això, les quantitats percebudes per **serveis de direcció o gestió diferents** del càrrec d'administrador **sí** que poden constituir activitat professional autònoma i, en conseqüència, **estar subjectes a l'IVA del 21%**, sempre que compleixin els criteris de l'article 5 de la Llei de l'IVA.

